

[Waldorff]

selvfølgelig, det er tilsvarende kvajet gjort af socialdemokraterne. Det kan der ikke være nogen tvivl om.

Vi ville nok have stemt imod forslaget om at fjerne fradragsretten for ejendomsskatterne, hvis det havde været sådan, at vi kunne vælge den samlede pakke. Vi mener ikke, at fordelingsvirkningen af den samlede skattepakke, som er blevet lagt frem, og som er blevet forhandlet mellem partierne, er rigtig. En af de ting vi selvfølgelig er imod, er den ændring af lønmodtagerfradraget, som allerede er sket. Den er meget uheldig og virker asocial. En anden ting er den omfordeling, der sker af beskatningen af formueejere. Jeg synes ikke, det er så uproblematisk eller så acceptabelt, som jeg synes hr. Rahbæk Møller giver udtryk for, når han taler om, at der i alt væsentligt er tale om en omfordeling mellem passive og aktive formueejere. Ud over at det jo altid er skidt at være passiv og godt at være aktiv – det kan alle blive enige om – er det, som det reelt handler om, hvorvidt boligejere skal betale nogle skatter, som går til erhvervslivet. Det synes jeg ikke er uproblematisk, og for os er det altså en negativ virkning af denne skattepakke.

Nu er situationen den – det fandt vi ret hurtigt ud af – at vi godt kunne stå og hyle ude på sidelinjen, men det ville overhovedet ikke ændre det forhold, at der ville komme en omfordeling til gavn for virksomhederne, altså et meget betydeligt erhvervstilskud i form af den samlede skattepakke. Da det ydermere blev klart, at SF'erne faktisk ville stemme for dette lovforslag, kan man sige, at så var taktikken i hvert fald lidt ude i den blå luft.

Det betyder, at vi vurderer disse forslag hver for sig, og det betyder også, at vi har tænkt os at stemme for det forslag, der er perspektiv i. Blandt de forslag, der er fremsat af regeringen, er det faktisk det eneste, der er perspektiv i.

Der er et andet forslag, som vi også har tænkt os at stemme for. Det er det, som løser problemerne for tæt-lavt byggeri, og som kommer til behandling senere.

Arne Bjerregaard (KrF):

Meget vrøvl har man i grunden hørt om dette spørgsmål, specielt fra V og K, som vover at påstå, at man svigter parcelhusejer-

ne ved at lave en rimelig omfordeling imellem parcelhusejerne. Nogle er endda gået så vidt som at sige, at nu er dødens time indtrådt for parcelhusejerne.

I går talte formanden for venstre om moralsk krise. Han mente ikke, der var tale om et moralsk forfald. Jeg må sige, at hvis der ikke er mulighed for fald i forbindelse med en krise, så kan krisen jo være ligegyldig, for så er der ikke valgets mulighed. (*Munterhed*). Nå, det forstod de ikke; der er så meget, de ikke forstår. Det, som man ønsker i denne sag fra V og K, er netop at skabe en opposition imod, at man laver en rimelig fordeling af parcelhusbeskatningen, nemlig af grundskatterne på parcelhusene.

Jeg må da sige, at vi i kristeligt folkeparti ikke har ønsket at svigte parcelhusejerne, lige så vel som vi ikke ønsker at svigte lejerne. Vi ønsker ikke bare at tage hensyn til en enkelt gruppe i samfundet, men vi ønsker, at befolkningsgrupperne, uanset hvor de bor, skal have samme muligheder og samme rettigheder.

Jeg beklager selvfølgelig, at boligministeren til skatteudvalget har skrevet, at dette forslag kunne få en negativ virkning for boligbyggeriet. Jeg er nødt til at sige til boligministeren, at det er stadig noget vrøvl, for i det øjeblik nogen skal bygge en bolig, får de reelt så store renteudgifter, at de kommer ned på den laveste skatteprocent, og det er dem, der får fordelen af, at man fjerner fradragsretten for grundskatterne. Det er klart oplyst i næsten alle bilag, og man behøver ingn bilag overhovedet for at regne dette ud.

Heroverfor vil man selvfølgelig fra hr. Brixtofte og andre påstå: ja men kommunen kan jo sætte en høj grundskyldpromille, og så går det ud over de stakkels små. Er det ikke netop det parti, som snakker om nærdemokrati? Når man ønsker, at kommunerne får mulighed for at differentiere grundskyldpromillen, er det ikke for at beskytte de små, men for at sørge for, at det bliver muligt at friholde de store, når kommunen sætter en høj grundskyldpromille. Det er filosofien, det fremgår klart af materialet

Hr. Brixtofte forsøger stadig med talmagi, som man så i Jyllands-Posten den 22. maj, hvor hr. Brixtofte også bruger de små indkomster som pløjekalve for sine synspunkter, altså for at hjælpe de store indkomster. Det er jo realiteten. Men han bruger procenterne